

[Iver Poulsen.]

Den højtærede udenrigsminister oplyste, at de kommunistiske lande ikke betaler til de fredsbevarende aktioner inden for FN, og at der også er andre lande, som nok kan, men ikke vil, og nævnte Frankrig. Det var en oplysning, som kan skabe bekymring, fordi det er et udtryk for manglende enighed inden for FN om, hvilke opgaver organisationen anser for at være fredsbevarende. Der vil vi ønske at man fra alle sider, også fra dansk side, vil gøre en indsats, virkelig vil arbejde for, at der bliver den enighed inden for FN om, hvilke opgaver der er fredsbevarende, og hvilke der ikke er det, den enighed, som er nødvendig, hvis FN virkelig skal få den store betydning, vi alle ønsker.

Jeg var særlig glad for den højtærede udenrigsministers oplysning om, at der ikke var nogen forbindelse med jordlovsvenerne, hvad angår regeringens indstilling over for vor tilslutning til Atlantfællesskabet; jeg går ud fra, at det er et tilsagn om, at de radikale og folkesocialistiske ønsker er uden indflydelse og vil vedblive at være uden indflydelse på regeringens forsvarspolitik og Atlantpolitik.

Hvad angår den højtærede handelsministers udtalelse om, at vi inden for EFTA havde fået dækning for det tab, vi har lidt inden for de seks, kom den højtærede udenrigsminister med nogle værdifulde oplysninger, som ganske rigtigt viste nogle tal, der var lidt anderledes end mine, men alligevel var tendensen den samme. De tal, jeg anvendte, er de tal, der sidst har været tilgængelige for offentligheden, og som nok er et års tid gamle og derfor ser en lille smule anderledes ud end de tal, vi har i dag, efter at den internationale højkonjunktur har gjort sig gældende og har været til fordel for Danmark. Den højtærede udenrigsminister nævnte, at det tal, 200 mill. kr., jeg havde nævnt, rettelig skulle være 130 mill. kr., og EFTA-tallet, som jeg angav til ca. 30 mill. kr., skulle være 60-70 mill. kr. Men det viser alligevel, at der er en difference på ca. 65 mill. kr., så vi har altså ikke fået dækning inden for EFTA for det tab, der hidtil er påført os inden for de seks. Men der er det ejendommelige, at nu fortalte den højtærede handelsminister her i dag, at han slet ikke havde udtalt sig om det spørgsmål på

den måde, jeg havde refereret. Den højtærede handelsminister har ikke udtalt sig til mig, men han har udtalt sig på et møde i Svinninge, som blev refereret af Holbæk Amts Venstreblad, der er radikalt; ifølge dette referat sagde handelsministeren — det findes i Holbæk Amts Venstreblad for den 26. september i år, og jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Hidtil har EFTA-partnerne behandlet os ordentligt. De indrømmelser, vi har fået, mere end opvejer vore tab i fællesmarkedet.“

Jeg kan ikke indestå for, at det er rigtigt; det må det radikale partis hovedorgan her på Sjælland gøre; dér har jeg det fra, og jeg tror, det er rigtigt.

Men rigtigt eller urigtigt: i dag kommer handelsministeren med en forklaring, hvori han fortæller folketinget, at de fordele, vi har opnået inden for EFTA, ikke er mindre end 167 mill. kr. værd. Over for disse 167 mill. kr.s fordele står udenrigsministerens oplysning om 65 mill. kr. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, hvilket tal der er det rigtige; det er naturligvis udenrigsministerens. Men det er højst uheldigt, at to ministre kan fremkomme med to så forskellige tal. Det må virke i allerhøjeste grad vildledende for offentligheden.

Den højtærede finansminister havde ikke noget at sige til de uafhængige — jeg kan sige til en forandring, for ellers havde de øvrige ministre jo en del oplysninger at give os. Jeg lagde mærke til den højtærede finansministers understregning af, at de opsparringsfremmende foranstaltninger, vi har herhjemme, navnlig de sidst vedtagne, har været meget, meget udviklede. Det er noget meget vigtigt, for de er så udviklede, at man skal have regnskabskyndig hjælp for at forstå, hvordan man skal bære sig ad med at foretage en skattebegunstiget opsparing. Det er klart, at sådan noget er uheldigt, da det kræver stor propaganda, stort arbejde og stor administration i bankerne o. s. v. Derfor ville vi meget gerne over til et andet og lettere, mere enkelt skattesystem, som jeg omtalte: proportionalbeskatningen til tops.

Det forslag rørte den højtærede finansminister ikke ved, men det glædede mig, at et medlem af regeringsblokken, det ærede